

[Melchior]

skattelovene overholdes, men det bør være muligt i samarbejde med idrætsunionerne at tilrettelægge arbejdet således, at det bliver overkommeligt. Rene petitesseer bør der helt kunne ses bort fra, og f. eks. frister for anmeldelse må kunne forlænges, således at indberetninger kan ske kvartalsvis. Der er sikkert mulighed for flere hensigtsmæssige lettelser. Jeg opfordrer derfor kulturministeren som minister for idrætten til at etablere kontakt mellem skatte- og afgiftsministeriet og idrætsorganisationerne til løsning af det i mit spørgsmål påpegede problem.

Besvarelse (27/7 78):

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Landets ca. 9.000 idrætsforeninger udfører et meget samfundsgavnligt arbejde, som det må være de offentlige myndigheders opgave at støtte. Der vil ikke kun være tale om direkte økonomisk støtte, men også om den form for støtte, som i det daglige foreningsarbejde kan lette den administrative byrde for den frivillige foreningsleder. Kun herigennem kan man sikre, at der stadig vil være ledere, der er rede til at påtage sig indsatsen i forbindelse med det egentlige idrætsarbejde.

På den anden side er idrætsforeningerne i de senere år i stigende grad blevet en del af det almindelige samfundsøkonomiske liv. Ansættelse af kontorpersonale og banemedhjælp, aflønning af trænere og instruktører, udbetaling af honorarer til dommere eller kontante præmier eller gavechecks til idrætsfolk er eksempler på økonomiske transaktioner, som må være underlagt de almindelige regler i samfundets skattelovgivning. Det samme må principielt gælde for en række andre økonomiske mellemværender, hvor der er tale om vederlag eller omkostningsdækning for en udført indsats, men netop på dette område kan der være tale om misforståelser eller afgrænsningsvanskeligheder, som kan vække irritation hos det lokale foreningsliv.

Som eksempel på en misforståelse omkring skattelovgivningen kan nævnes forslaget i spørgsmålets begrundelse om, at anmeldelse til skattemyndighederne som indeholdelsespligtig forening kun bør ske kvartalsvis. I virkeligheden forholder det sig sådan, at den enkelte forening én gang for alle –

ved det først etablerede ansættelsesforhold – tilmelder sig registret for indeholdelsespligtige.

Jeg vil gerne medgive, at der tilsyneladende hersker nogen uklarhed med hensyn til den skattemæssige behandling af visse udbetalinger fra foreningerne. Men jeg vil da gerne gøre opmærksom på, at ofte fremførte eksempler som gavekort og præmiechecks samt udbetaling af kilometergodtgørelse til forældre for kørsel i egen bil med idrætsudøvere ikke er A-indkomst, ligesom der ikke er oplysningspligt for disse udbetalinger.

Med hensyn til vask af trøjer m. v. opstår der ikke problemer, hvis klubben blot betaler de originale regninger på sæbe m. v. Betaler foreningen et fast beløb pr. trøje til de forældre, der har påtaget sig opgaven, har man hidtil betragtet udbetalingen som A-indkomst. Denne fortolkning kan forekomme uheldig i tilfælde, hvor udbetalingen alene tilsigter at skulle dække de med vasken forbundne merudgifter, og statsskattedirektoratet har tilkendegivet, at man vil kunne tilslutte sig, at der etableres en ordning, hvorefter sådanne beløb ikke anses for A-indkomst og heller ikke omfattes af oplysningspligten.

At der er et behov for en afklaring af idrætsforeningernes skattemæssige forhold, har den seneste tids diskussion vist. Dansk Idræts-Forbund påtænker i nærmeste fremtid at udsende en vejledning om kildeskat, som vil være gennemset af statsskattedirektoratet, og direktoratet vil på den givne foranledning udsende nærmere retningslinjer til kommunerne om idrætsforeningernes skattemæssige forhold.

Indtil videre vil jeg følge resultaterne af disse kontakter med største opmærksomhed og samtidig være rede til at bidrage til eventuelle forhandlinger, såfremt der måtte være behov herfor.

Til *indenrigsministeren* (12/7 78) af:

Bollmann (CD):

»Vil ministeren under hensyn til den meget ulige fordelte likviditet i kommunerne og for at modvirke en meget væsentlig udvidelse af den kommunale beskatning overveje at gøre de fremtidige lånemuligheder for kommunerne betinget af en maksimal likviditet?«

(Spm. nr. 977).